

dicti ex foro dico / integrum in deo p. at cultum supponit et
utras transendentias et supponit deo cultum omni usq; in aliis
transendentias. T. th' nullum cultum supponit et est. Dein quod re-
tas dicamentalis dicti ad fiduciam tuam adhuc integrum tangimad-
tum quoniam hoc e. n. at aliquem effici etiam tuum ex erat:
at utras transendentias. Ad aliud intuitus aliamur manu p-
tandi et augendi ut est in his regis. P. o. refert ad actum
at illem fecit: aliud ac p. m. ut illem fecit. Non refert ad
fam ut illem augedit: f. u. ad. v. ut illem actum. Item
uni me augedit fam ut ipsum fam ut tuum uniuersitatem ad
efficiendas cum p. g. et p. lat. in his hypothetica sp. parata ad-
evidum. T. p. a. factus estius significans unionem.

Repons 1° Pater et filius in hanc sunt
relata dicamentalia. T. tu pater refect. ad filium, ut det ille
et filius ad patrem. Et ab eo e. augiat. q. relata dicamentalia
in referunt gratias: q. n. distinguunt transendentias. P. des-
tinguendo ait si pater d. filius sumens. Est substantia pater-
sität d. filiorū: negando si sumens absolute q. q. distinguit. q. dicitur
q. n. n. sumens pater ut e. e. p. physica filii. T. filius ad
e. effici physicas patris et in haec consideratio illa est. T. iste
augit e. T. sunt relata transendentia et n. dicamentalia in
regaliam d. 2° etiam.

Repons 2°. utras dicamentalia
sunt transendentias: q. p. dicitur e. distinguunt transendentias
bus. q. b. e. aliis dicamentalis sunt causa: atq; e. causa

sent redata transentalia ad sublimem tam ad eam materias ipsas
cum g. retioe dicamentales sunt recte transentalia. D
distinguendo ita secundo si uero in rei genicantur neg-
rato si aliquippe sunt rei specifici g. t. in hanc ad hanc sunt
alii agniti redatas transentalia ad sublimem. In hanc alium in
caso aliud ut ad parum tuum quem nunc n. habet etiis trans-
entalia.

Q⁶D⁹

De distinctione retiori afundamento.

Capit. l^m.

Duo distinguuntur atque distinctione ex ea rei.

Pr¹st. D distinguuntur ex ea rei recte? Pr²st. Ita est
dicitur postea secundum distinctione verbali. Exponitur rei.
D distinguuntur recte pointus metus separata punctione: ab aliis
rei fo. punctione neg. g. n. distinguuntur recte ab illo ipso punc.
g. retio. quatuor autem rei de rebus actualibus unius ad aliud eg.
n. distinguuntur recte ab illo sicut ex ea sublimem aliquam
n. referret ad ea secundum ad aliud, t. suam n. habet enim. Sicut
est: si aliis n. sit actualis rūs, fortis aptitudinalis, ap-
p. fortis gentilis fū, sicut alter respiciat tuum. sicut
ex ea q. qualitas n. sit nisi aptitudinalis caloris en. ordine ad-
sum. expensum indigat alia fū sicut alter addat

egredi ad hoc quod fieri est ubi cuiusvis capitulum: ab paternitate
in iudicet alii fieri propter pater inferenti ad filium:
Ipsa etiam actualis uix patris ad filium: q. n. pat. n. et
actualis uix patris ad filium refuerit patrem ad filium: ut si
patre extra patrem non refuerit patrem, q. n. refuerit subtem
in q. n. e. aym. Post uam haec: q. n. pat. p. i. q. n. co-
natur uix patris ad filium.

Oppositorum dicunt doceant Caetanus, Capellanus
apud suarium dep. q. n. art. 2. d. Barkay l. p. q. 13. s. it l. d.
Caterina l. p. q. 14. art. 2. s. 2. D. F. Tunc de s. p. h. g.
l. l. Valencia l. p. q. 20. dep. 2. puncto t. q. n. aequas sunt us
q. n. pat. intendit ut d. remitti: ut multatius q. n. intendit quidam
remittit uetus: q. n. uetus d. fundebit in quidam q. n. idem reatu
cum quidam, ut destigunt uetus ab illo. Hoc dicit q. n. exinde
alii ut q. intendit in uno illud intendit quidam d. ministris
milibus. q. n. unum alterum erit magis album. d. n. erunt illa
duo altera illa in quatuor gradibus, ut desit. q. n. unum habet
q. n. aliud q. gradus: q. n. intendit quidam, d. remittit uetus.

D. si adendo tria d. regardo tria. q.
Hoc faciem dico (q. n. aliud uult) ex eo q. intendit alterum in
uno extenso n. remitti in aliis similitudinibus, ut patens deposit. q.
nam illa huc altera q. n. altera erant illa, ex q. n. habent quidam
tempore albedinis ut q. n. non erant desit. q. n. unum sit altera
omni ut q. n. d. aliud uult alterum in aliis: regim. amon-
erit ut similitudo sit milles. Omnia pat. sufficiunt desitudo enim: regi-

in duo ut unum intelligi intendi, quod aliud intendi auctoritate.

In fine hinc ac album dicitur a deo
a ipsius fidei, apud eum sint apies virtutum distinctio non paa
deri unum, quod debet alia apie cui datur, tamen potest dari alter illa
ac album quod est absolute factus quod debet alter illa ei sita
quod denominatio factus est et respectuus. Et ad hoc ut denomi-
natione istibz fieri relativa regnat ut in dictis Regim; tuum quendam
potest significare.

Ora 2. De aliis distinguuntur esse in-

ali modi? Probatum neg. Nam ali ali modo distincte indu-
cuntur in cap. 2. Non auctoritate sibi ex qua tales dicuntur subtiliter
sunt notae: atque in aliis est rati, quod distinguunt modos apie. Dicunt
sunt rati notae physicae ubi ut sit: ergo stria plumbi et parva re-
trosim distinctionem modos apie.

Ob 2. non sunt rati modos distingu-
ntur apie signis quod est predictum. Ut igitur palmarum, apies sunt rati
de diverso poterit lat. notae. Distinctio ut sunt igitur palma-
rums. Et est in distinctio ut sunt igitur palmarum, apies. Ita
ut plumbi. Tercia alia secunda gradus apies, et sic. Et hanc
est notabilis: quod est illud: propter. Quia in credibile est quod est
in creaturam habet virtutem ponendi, in se sive infinitas non intent
existenti. in quod ponitur in seru ratione.

Sicut apparet enim probabile indicatrix

terent Rubinus dicitur. In libro de vestimentis 2. tomus
de vestimento ad aliq. q. b. nō d. l. d. docente utrūque distinguui
modestri. Eandem terent et assertant distinguui factu (distinguitur in fa-
tig nuda e. si n. e. modesti at dixi trac. 3. distinctionibus.
q.) h. sunt forenses 5. peth. 15. q. 2. art. 5. Malitia 15. p. 6.
q. 13. art. 7. Frater Agapetus 10. tomus lib. 6. q. 13. art. 2. nō
30. Huic et nō. videlicet subtilitate Suarini lib. 7. debet re-
ferre q. 4. nō 7. Hoc dico quia aliq. sive ita se habent ut
unum sint sive alio cōtere, q. cōtere negat sive illo distin-
guunt modestri at q. sit in cōposita figura: sive ita se habent s-
imilares q. aliis similitudinibus q. dicitur in columna. q. sicut cōtere
sive tali utrūque si respondeat sive illa columnam q. aliis simili-
tudinibus q. sit cōtere sive columna q. distinguunt modestri.

Distinguishendo huius modo si quidat
leibij prout unum apē rei cōdere possit sive alio et q. rei
ut q. sit cōtere juxta q. si sive hoc figura q. rei: q. si nō rego
gatis de illis. q. sot intelligunt' separata p. f. i. l. u. r. q. apē rei de
seuī mātē cōtent. Deinde se habent columnae q. aliis similitudinibus
q. aliis columnae A. q. nō datus in columnā B. q. intelligit locū
in se cōtentis utrūque similitudinē, tñ apē rei illam sit,
q. aliis similitudinibus nō. aliis et q. ipsa columnā q. sot
et aliām q. sot q. sit at tuim. sive q. nō q. sit terminari
nisi en aliis, en similitudinibus. q. columnā iam datus apē rei antegi-
datis aliā et q. sit, nō en sub illa denominaciō, q. ut denominatur

q̄dūlīs: eā q̄dūlīb̄ tēm̄ h̄ic iet q̄dūlī regat ⁽⁺⁾ d̄sp̄c̄t̄ m̄i

Dadue h̄ic p̄e unam f̄im̄ iſdy-
t̄rēb̄ c̄a q̄f̄m̄ l̄oḡiūm̄ r̄ad̄ic̄iās id̄ aq̄a n̄ distinguit̄; s̄ta-
biq̄ c̄a n̄ iet c̄a ph̄ȳca n̄ l̄oḡiūs f̄is. Oñ t̄z at̄c̄o n̄
distinguat̄ ad̄c̄o afo, it̄ n̄ distinguat̄ ab̄ opt̄m̄ pat̄it̄ afo.
f̄iūs l̄oḡiūs iſys f̄undam̄t̄. P̄m̄ aē c̄am̄ velut m̄ata l̄oḡiūm̄
iſys velocī, q̄nt̄c̄o t̄z it̄ c̄f̄at̄, q̄t̄ b̄ c̄cept̄a, q̄t̄ et̄a-
m̄ d̄v̄st̄inac̄m̄nt̄, n̄ p̄alit̄io, q̄m̄ regat̄.

Capit̄ 2^m.

Dicit̄o distinguat̄ afo auct̄at̄?

Ota 1°. Dicit̄o: Nam distinguant̄ virtut̄s d̄ p̄am̄ iet̄r̄
l̄oḡiūs f̄undam̄t̄. P̄n̄ḡ: It̄a f̄ab̄c̄iā c̄at̄i p̄ distinguit̄ uel
d̄ mad̄ar̄ c̄ap̄. 1°. Et at̄c̄o iet̄ t̄z n̄ h̄uī cap̄. C̄o: T̄z n̄ a-
d̄īḡ iet̄o c̄a n̄ distinguant̄, t̄ ad̄o distinguant̄. Illo c̄int̄ eīe
q̄t̄ t̄z n̄ p̄iūt̄, id̄ si n̄a **H** f̄undam̄t̄ c̄es uelut: d̄h̄er̄o
uella ā. q̄t̄ ās̄ uot̄ n̄o distinguant̄. It̄a ē ad̄uanc̄ion̄ q̄t̄ uita-
l̄ines q̄ oppos̄ta s̄ria glo. Min̄. q̄t̄ ex̄o q̄t̄ d̄igit̄ sub̄lo ext̄e-
re p̄iūt̄ s̄ria d̄iḡ f̄ia. T̄z s̄ilue regat̄ reat̄ s̄rie d̄ia, n̄ regat̄
s̄erie distinguat̄ ab̄ d̄ia s̄rie q̄t̄ s̄rie ā n̄ regat̄: d̄ d̄ia ex̄o q̄t̄
l̄oḡiū f̄ia ext̄e p̄iūt̄ s̄rie d̄iḡ s̄ub̄lo, s̄rie q̄t̄ ext̄e regat̄ ad̄ia
f̄ia n̄ s̄ub̄lo q̄t̄ f̄ia q̄t̄ ext̄e regat̄ s̄rie s̄ub̄lo min̄s̄ disting-

P-88

triquat^r g^o. ex 10 q^t statim p^t estore (q^t n° 5 ad initium)
ex^e iste alij, n^o p^t estore sine aliis n^o minus destr.
inquit ab aliis sine qu^t p^t estore sicut manifestati exponit
et inter angelicos dicitur distinguuntur ab aliis q^t angelos se
cognoscit d^r ab actu q^t angelus cognoscit eum q^t d^r n^o
p^t n^o estore sine illo, t^r n^o p^t n^o aliis aliis alicui cogni-
tio. t^r p^t n^o sine illo q^t uno ab aliis collare valet a cogni-
tione sibi. Dein fia realis n^o estore p^t sine n^o; t^r fia
equi n^o ita; t^r t^r ubique a m^o est n^o discernitur.

Patricius apposite opinia Vasques med-
tis in q^t ep^t 1^r p^t Lyp. 173 cap. 3. 5. 4. sed 3^r aliis
7. q^t sit statim d^r Curandum. q^t p^t pugnab^r si rebus
poenitentiarum aliis ita se hinc, ut nec divinitus a f^r separari
potest: aliis statim sine ibi fia n^o p^t: sed 4^r e signum distin-
ctionis t^r virtutis. 2^m a indicium distinctionis ex n^o rei g^o:
rebus. ad am. virtutis. glori ex n^o rei a fundenti distin-
guunt. It^r Mai. q^t rebus fia, q^t dantis in creaturis ga-
dum: ut ad eum nec divinitus creaturis separari possint:
rebus q^t dantis in illis pug columnas in dignitate illis ad dies
columnas n^o separari possint si r^o n^o aliis columnas deservant
q^t rebus poenitentiarum glori nec divinitus: glori n^o
separari possint.

D^r fia regna Mai. n^o d^r n^o
rebus sine qu^t fia iustitiam fecerit, id n^o n^o cogit

fratibus ei paret. Quia illa columnna si non sit anguli rectanguli
in dignitatis ad viginti columnas quae dare supponimus; his distinguitur
ad hanc retinuit illas eis rectas, h[ab]et a denominatiōne in dignitatis, q[uod] ex
superficie, q[uod] columnas aliud distinxerit, n[on] sit illa columnna, aliisq[ue]
speciebus, q[uod] non iurum dicatur in dignitatis, in hoc etiam denominatio[n]e pendent
rectas, in dignitatis ab illis columnis at ostendebus legimus, ut sive
diametras.

Qua 2^a (Rectas) eis distinguuntur
afij distinctio[n]e actuali cum fōrū re? **P**roff. Ita Iurias leg.
q[uod] sent. 2. nō 22. T. 23. T. sent. 17. nō 27. Et huius et nō
fauit ē. tōnō 3^a. leg. 26. sent. 2. q[uod] dicitur in rectis, d[icitur] alij
q[uod] est. q[uod] haec sicut in aliquantio[n]is factis in depp. 11
Neth. 1 sent. 2. art. 7. : Et si dicoent sectio[n]em 3^a art. 31. nō
sum p[ro]haec nō referent, q[uod] cum scilicet paternitate illa inclu-
dere fratres ipsum tuos, cum alianda suis debet ē rectis distinctis
afij paternitatis, donec usque ad eam adiungit sumpta eis summa
te ē rectis distinctis afij, aij rectis distinctis suis q[uod] incluuntur
in rectis fratris suis q[uod] pater dicitur fratres in aliquantio[n]is factis autem
ut p[ro]p[ter]a loco etato. Nequiam enim tenent multi citati ab ipso
factando sent. 2. nō 7. cor. q[uod] Vasquez tenuit 2. 1^a. p[ro]p[ter]a leg. 16.
q[uod] Iurias in 3^a distinctis 1^a. q[uod] 1^a. Et hi dico[nt] tenent medianas
secundas, ut dicit in 3^a paternitatis.

I. nō 2^a. Prostria enim nula dat rectis

(afij ab ipso debemus) ad mittere rectas q[uod] sui distinctas afij: q[uod]
illa alicuius distinctio in illis erit iudicanda. Suis jet ex aliis 2.

Sibi f. virtus in facie est ut verbis utor Dicitur Dh. apud Iacob
Tob. trah. 5. Iudicamento domino cap. 2.) et in ipso abdito ut
nihil (ad abdicionem Petronij), ut adtriem si in virtute adorat
supra abdicionem facie, duxit eum, nolle non potest aliis dicere
Iusti isti sive sui multo: sit autem isti alieni sive sui
multo: et potest. Ita Dicitur Dh. q. nulla debet resolutio de-
cim debeamus admittere rescasq; agri distinctas apud.

Da: sed si distinguuntur ex iis qui recte
commodi sicut apud, cum heret debet aliq; principium facultatum
creatum. Dicuntur ab eo: q. apud: id non potest dicere ab eo: n. potest
dicere apud: q. n. distinguuntur ex iis qui. Ita enim q. ad 2^{am} p[ro]m
f. trah. q. paulus alius ei potest in longissima distantia
in india, q[ui] n. videt dicere rescasum in petro abdicio.
ignorat q[ui] efficiat illi sibi sicut: dein parvus casus distare
propter rem unum. q. potest potest dicere resolutio distinctio. Ita
trah. paulus sicut in india q. petrus sicut ubique, q. latum
medium est unum dicere iste q. sua resolutio: q. di-
stinctio n. dicuntur ab eo.

Proth[ec]nicus q. ad 2^{am} p[ro]m si potest dicere
dicere potest antequam daretur trah. atque n. potest dicere antequam datur
trah. q. n. potest dicere apud. Ita enim si n. potest dicere antequam
potest trah. ex eo potest f. trah. est odios regula ad illeman-
tationem dicendum: abq; n. potest ei odios: q. si potest dicere et potest
dicere antequam daretur trah. Ita enim si est odios, est physi-
ca q. logica: n. physica, aliq; est distinctio. potest paulus alius
dicere resolutio distinctio q. daretur alter hoc alius, q. trah. fallitur

306

at fabento dicitur. Et nata est ergo in g. nullo modo est odio.

¶ Q. 1. n. est de genere odiorum nra
laues et physicae tales tanta ut doceant enim cuncti spes
sunt idem leges ad invicem ad tales officia pugnare ut sit in-
victus. At vero quod albedo in petro est odio legis ut albe-
do in paulo docuit similitudinem albedo in paulo est et odio
legis. At albedo in petro docuit similitudinem g. f. cuius
est cum similitudine pauli. arguit manent illa. sed albedine
sunt deinde idem physicae tales tanta ut doceant enim cuncti
spes in vicem idem leges. g. ubi albedo non sit est odio legis
albedinis.

¶ Q. 2. Min. nulla est odio legis eatt

no pat est talis non discernit enim ad docuendam efficiens in spe-
cificis in diversis subtiliter ut sit induxit. At albedo in paulo
si sit odio legis ita se habet. g. n. est odio legis. *¶* Q. 3.
albedo in paulo est odio legis ut albedo in petro docuerat
similitudinem ad ipsam paulum. Et nigredo in farcto docuerat
similitudinem ad ipsum paulum. At albedo petri. Et nigredo fa-
rcti sunt idem. Docuerat efficiens spes diversas. g. si albedo in
paulo est odio legis odio doceant cuncti ad docuen-
das efficiens in spes diversas.

¶ Q. 3. Min. nonnulla dat in re-
cipiendo. *¶* Q. 4. n. est odio legis regibus in acta 10.
Tribus idibus at legis regibus ad approbationem. Et sit simili-
tudines solubilis a docuendo efficiens. g. si albedo in petro est odio

legi ut albedo et paucus ducat physice uititudinem patiens
albedo pauci est levioris calidiori a virtute illius uititudinis
in aliis patet aperte ut uitudinis imperialis et inge-
nita aquae sue uitudinis: sed haec est fallax: g. albedo
est idem legi atque vero. q. illi duo homines sunt duo
albi: g. omnibus in albo in eo: g. sunt tales in aliis
coloribus: q. in diversis uitudinibus sine illis fuisse aliis, no-
naliibus, q. fingebantur esse uitudinibus factas.

Oppositorum opinionem tenent M. citatus.

l. q. l. s. oppositam suam. d. q. l. s. suam oppositam
q. cum illi ducati hi modali patentes distingue. Et et in ipse
M. citati cap. 2. q. l. s. paternatae quatuor doantur
rebus virtute tamen distinguunt. ita nostram suam appon-
erunt in primis aegri. q. huius citatis ita nostrae resolu-
tiones passim, q. ibi et expassim. Dein.

Oppositorum ita nostram suam sive

huius virtute tamen distinguunt afo, segnoz duo individua pio-
rem ita diversorum, q. idem recte in se: sed haec videtur alter-
num: g. et illud. Ita segnoz q. recte in dignitate, dicitur a
dignitate, q. fardant in dignitate permanet. q. in modis digni-
tatem duorum palmarum. q. ad agitatem permanet, sunt dis-
tinguenda in dignitate, q. dignitate, q. sunt duo spes: si
videtur: sed haec duo individua speciem ostenduntur distinguitur
tamen virtute in se, si virtute tamen distinguunt agitatem in q.
fardant: g. segnoz duo individua speciem ostenduntur q. idem
recte in se. q. secundo segnoz q. agitare per d. segnoz

minorem suorum n^o a et secundum duci deus in iudicium dei-
serum spem, q^o individua virtute tunc in se discriminantur.
Ita m^o iste distinctionis virtutis effectus ad ipsa p^olicamenta x^o c^o e^o
gare n^o sufficit diversa individua iudeo?

Oppos 2°. si alios distinguuntur
virtute afo^o n^o pot est cognoscit virtutis finis q^o in virtutine factus ag-
noscens alios: ut aliis (q^o g^o 2°) fundamentum similitudinis
cognosci pot est virtutine. ab aucto (q^o g^o 2°) q^o cognoscit virtutis similitudo
ab aucto p^op^o n^o g^o 2° distinguuntur non virtute afo^o. q^o reg-
ando p^o p^o distinguuntur. ita dico. cunctis tunc auctoribus distin-
tio; d^o tunc pot est virtutine cognosci sine distinctione virtutine q^o
ut regnat multi. It^o q^o idat d^o regnat factus Aegyptius
et homo (q^o g^o 4° act. 4. no^o 10) T^o 23. q^o g^o 14. art.
no^o 2° d^o g^o 7° Jno nee sat diversib^o et etiam natus pot cognoscit unam
virtutine q^o cognoscit aliud factus virtutine virtute distinctu^o et
pot q^o n^o uide albedinem singulariter q^o videamus in^o diversib^o
et uide pot albedinem in cui^o q^o ab albedine singulari uis-
pontute tunc distinguuntur.

Sugono 3. Societas (q^o antepongo)

erat filium n^o ilium respiciebat natus: d^o p^o p^o genit^o ilium
respiciat q^o f^o d^o derou^o apellum: q^o hoc respondit afo^o n^o alocar-
te distinguuntur, apon^o n^o tunc distinguuntur alios. q^o e^o d^o f^o q^o ilium respi-
ciat. P^o 1° regnando sibi can^o q^o ilium respiciat q^o ipsum n^o So-
cratis subiam q^o antea n^o determinabat paternitas, q^o n^o dabat
idio^o Rego regita, ut tales denominaretur: n^o n^o huius fundamentum

resipiendi officia patris absolute in se & relative ad filium
nisi patrem dicit filius, resipiēt nō habens habemus fīlū & resipiēdi so-
cietatem ut paternitatem, seu patrem ut hunc paternitatem nō pos-
sumus, ilum sūp̄e p̄t & cōnit ipsū filium, at nō
illius paternitatis.

Respondet p̄t 2º. scilicet ante d̄ 1º. istia
d̄ negando eam. Quia officia patris p̄le nec appellab̄t alio, seu
paternitas, nō potest cōnit filium: atq̄ depono aegrit̄ ita m̄-
cōsentiam ex eo q̄t filius erat: q̄t ipam officia patrī a-
tribualem depono aegrit̄ officia nūm filium sūp̄e
tulit, sed atq̄ resipiē filium, q̄t Garba nō dabat fīlū
d̄ Metph., id tñ m̄t̄ p̄ physica. P̄t n. ad res ipsas on-
titate ex iis. Ad aliq̄t ibi extorrisum vnde dicere sonam deponi-
t̄ nō potest in via Dei. q̄t est, q̄t nō dicitur res patrī
d̄ p̄ tunc nō dicitur sua visio, id tñ simplici intelligentiā
q̄d omnium ad res possibiles: q̄t sūp̄e officia patris, si nō daret fili-
us est, q̄t nō daret paternitatem.

Respondet p̄t 3º. negando et 1º. istia
alio dñ. e officia nō resipiē filium nec dicit patrem sine aliq̄t
depono debet: alio resipiē ilum q̄t aliq̄t depono aegrit̄ d̄ dīcī
patrem filium depono aegrit̄. Tn̄ in he 1º. solutio; adiunq;
2º. regamus. Dico q̄t ipam q̄t sicut hanita in abstracto accepta
nec nec appellab̄t, q̄t accepta p̄t & cōnit substantiam, &
d̄ dīcī tñ, q̄t tñ nō dicit fīlū ipsam substantiam: sic
officia patris accepta q̄si abstracta, q̄t dīcīt filium, nō dīcīt

pater tu pater ne dicat fratres ipsum filium sicut ex his duas
solutionibus regi duci aperte cui transcurrente via altera physi-
ca id est Matt. 13 liberatur haec maxima.

Infor. 1° retorae plementales

Dici reales, eo quod reatu distinguuntur a f. id est auctis hiis
replicantur: alioquin ut bene ad ueritatem Pasques 1°. p. typ. 173. id
est dicitur retorae et reatu ab aliis distinguente, sed reale appelle-
lantur. Ne et' dici possint retorae plementales entia rati cognoscendae
primum afferentes distinguenter alioquin si gradus meth. est
entia rati id hinc nomen sonaret.

Infor. 2° retorae plementales

fratres, id meth. signando esse anima plementalia. Identice uero phys-
ica esse? utrasque? cum illi iustitiae sui iudicantes et potius
sitate plementorum cum illi identificantur. Ne hinc regi datur
realis retorae. reales, sicut datur in divinis: nam retorae inter-
ales dicitur iustitiae et iustitia patrum sunt subiecti signa-
tum iustitiae personarum in genere. respectu subiecti. Veritas enim uero
spiritus iustitiae actio, quia est iustitiam aliquam prout dicitur pat-
rum fratres ut anima metham: et identice utrora dicitur cum qua
est idem agere rei.

Infor. 3° retorae factorum etiam re- toreis plementalis, quae esse iustitiam fratrum in f. t. id est iustitiam corporis. Fratrum id est distinguenter reatu a f. deum accepit: g. si utrum adegitur distinguenter virtutis a f. ut doceat idem frater deus. uero meth. sent. 2. nro 7. non includit fratrem in eum.

628

q. b. docet idem Fausto supra n. 13. dicit q. n. 36. dicit.
In abusum omnes e' relatione in suum fratre nebulam nec
fundamentum dicere, q. cum f. sit ens, pdicamentale alius
pdicamenti. Quidquid tamen q. e' ens spissum iam n. est ipsum
f. cum spisset ex ente spissus adhuc pdicamenti, d. ex alia-
go addat supra tale ens.

Q

3.

De extremo ritei pdicamentali

Caput 1^m.

De extremis in ^{im} debet esse distinctam apertura-

Suppono 1°. extremum ritei pdicamentali; re. e' ens realis f. p.
Faute q. a' ritei pdicamentali e' enim realis. d. acutus reali verbiat
reali subiecti in extremum in q. inheret q. ritei pdicamentali
extremum realis re. possibilis. Suppono 2°. extremum debet esse
nunquam f. q. unum n. acutus ritei unam tunc habet inheretiam, d.
enim ritei extremitate si nichil distinguat debet esse idem; atque
tunc e' unum n. acutus. d. q. extremum coincidit cum f. remoto, id:
entificat cum ipso extremitate: q. hoc extremum debet esse unum, n. q.
in q. sit ipsa ritei.

Suppono 3°. relatione alijs dicimur

ab eo proximum et remoto, ut illi situdo. q. dicimur altera
dicimur, d. minor: alijs proximum n. i. remoto, ut ritei pro-

¶ dixerunt. Quid inter et uero dicimus non habet illa distinctione
ad actus : aliquid denunciarer subinvenitum et significatum, et uig-
orium, et paternitas. Quid dixerunt sacramentum, non uero. primum gener-
abuum iussus quod in eis est subinvenitur primus paternitas. Unde
igitur istud velocius posse esse in unum parvum medium
renatur. Supponit enim extremitatem esse debet reatu extensus quod velocius
est. sed in actu reficit extremitum ad hanc : sed non potest
Hoc actuatus reficer quod actu extensus in illo, nec potest actu extensus
in illo quod ipsum extremitatem reatu extensus est : quod est reatu extensus

Q. 2. De extremitate in uno velociis
velocius debet esse agere cui distinguitur ab eo ipius velociis? Propterea
de suorum dierum. sed quod non est. sed alijs alter fieri quod est
velociis est alterum velociis opposita, et aliquid absolutum. sed contra-
dictum velociis opposita : sed ex quinque datis regi numeris distinctionis
recte recte recte recte recte. Nam enim minoris habet
et velocius talis velocius ageretur velocius quod est idem cum extremitate
in uno velociis opposito : quod distinguitur ex ea cui est veluti alterata-
re. sed ad extremitatem eius, quod ad haec est uite distinctione
est. Idem ibi qui non apparet. Nam enim minoris quod est
tuus est quod ad solutum hoc absolutum est. distinctionem alterum est. Nam
ille subiectum est : quod extremitum alterius velociis non distingui-
tur ex ea cui alterum velociis opposita, ne et distinguitur ex ea cui
tuus alterum est : quod idem cum tali distincione.

Opponet hoc Deus potest assumere patrem

¶ at instar ad respondendum ipsum patrem ut diximus teat.

l^o. q^o. cap. 2. q^o. 2. q^o. tunc petrus at e^o instante d^o ut
extremum habet ratione realis esse ipsum at ad eum I^{te}rum
d^o petus at e^o ea instans, d^o at l^o f^o i^o ibi a^o distinguuntur
re*ta* re*ti*: q^o n^o agit distinctio ex r^o re*ti* in extreamum d^o trahit
ratione realis. P^o regando istam t^o n^o ob^o d^o actio realis
in p^orum sit inservit d^o ipsum p^orum at eum n^o t^o sit da-
re ratione realis. R^o d^o c^ominim^o e^o q^o actio realis sit agit
distinctio ex r^o re*ti* in p^oncipium aequitatum q^o d^o d^o
t^orum quem ponit: Hoc autem id datur et ratione idem agit
in extreamum I^{te}rum, unum cum fundamentum n^o sit. Un^o d^o p^orum
(q^o i^ofactum) o^o p^oncipium actio*ri*. Id si agitur solus p^orum
P^o distinguuntur esse ipso n^o patet id datur ratione realis.

R^opones una n^o actio in eo creatu-
r^o egredi a d^o d^o actio: q^o est ratione patet at deum d^o p^orum
decomparare at extreamum aequitatum ipsius ratione. P^o regando*o*-
tiam n^o decomparare e^o q^o actio e^o suis extremitum agenti
un. est n^o patet decomparare agentem unum aequitatum q^o i^ofactum
ex multis ratione distinctis at d^oge dicimus: at ratione e*o* cuius
intensum d^o identificatum cum suo extremitate primo. Un^o implica-
cat q^o decomparat aliqd extreamum i^ofactum ex aliis aet*ri* in
se decomparare ex q^o n^o fiat unum p^o.

P^o deducit n^o p^o datur duas intensiones
in duas lapides vel eant n^o albedinem levioribus hinc: patet
in datur in duas albedines in eant n^o lapide levioribus i^oste-
ntes. q^o in l^o eundem n^o eant agi re*ti* distincta p^oncipium cabitu*m*